

u donešenom zaključku naglašena je potreba pravilne konačne kategorizacije svih otvorenih voda na području NR Hrvatske, t. j. podjela na vode koje mogu iskorištavati profesionalne ribarske zadruge, i one, na kojima nema uvjeta za rad tih zadruga. Nadalje da se sportskim društvima omogući iskorištavanje voda ribarskih zadruga i državnih privrednih poduzeća, ukoliko za to ima objektivnih uvjeta, čime bi se uspostavila suračnja sportskih društava i zadruga odnosno državnih privrednih poduzeća; zatim da se vode, na kojima nema uvjeta za rad ribarskih zadruga, a koje država zadržava u vlastitoj režiji, izdaju ribarskim društvima u dugoročni zakup uz obvezu poribljavanja. Predlaže se, da se u budućem Zakonu o slatko-

vodnom ribarstvu NR Hrvatske odredi osnivanje savjetodavnog ribarskog odbora, u kome bi bila zastupana i sportska ribarska društva, da se osnuje fond Ministarstva ribarstva NR Hrvatske za unapređivanje slatkovodnog udičarskog ribarstva, da se ribarskim društvima osigura financijska pomoć za izvršavanje njihovih zadataka u vezi s Petogodišnjim planom, da se odrede mjere za čuvanje voda od uništavanja ribe i t. d. Ujedno je zaključeno, da se postavi inicijativni odbor za stvaranje središnje sportsko-ribolovne organizacije NR Hrvatske.

Rješenjem svih ovih pitanja mnogo bi se doprinijelo još uspješnijem radu naših ribarskih društva na odnosnim zadacima Petogodišnjeg plana.

Godišnja skupština Osječkog udičarskog društva

Dne 20. II. o. g. održana je u dvorani Grafičkog doma, a u prisutnosti velikog broja članstva godišnja skupština Osječkog udičarskog društva. Skupštinu je otvorio predsjednik drug Ivan Fišer, koji je istaknuo velike uspjehe društva u prošloj godini. Tajnički izvještaj podnio je tajnik drug Branko Kolonić, a blagajnički izvještaj drug Edo Riegler. Nakon izvještaja nadzornog odbora skupština je jednoglasno prihvatila sve podnijete izvještaje i izglasala razrješnicu upravnom i nadzornom odboru.

Iz izvještaja tajnika razabiremo, da je društvo u prošloj godini zaista postiglo zamjerne uspjehe. Dok je brisano (najviše zbog odlaska iz Osijeka) 27 članova, novih je u protekloj godini primljeno 150, tako da društvo danas broji 487 članova. Upravni odbor održao je u to vrijeme 48 sjednica, održana su dva članska sastanka, a riješeno je 185 spisa.

Odbor je namjestio dva stalna čuvara na društvenom ribnjaku u Satnici i u novom društvenom domu na ušću Karašice u Dravu. Satnički ribnjak nasađen je u proljeću prošle godine sa 10.000 mladih šarančića troškom od Din. 6.053,50. Nasip na ribnjaku učvršćen je sa četiri betonske cijevi i ostalim uređajem, čime je okolno područje zaštićeno od poplave. Uz to ima da se još izvrši oko 200 kub. met. zemljoradnja. Uz ribnjak je nasađeno i cijepljeno oko 450 komada kanadskih topola, a krčenjem staroga stabalja uz ribnjak dobiven je potrebnii ogrjev za čuvara i društvene potrebe. Od trske je napravljeno 180 vezova za pokrivenje saletla kod novog društvenog doma na Karašici. Nabavljeno je 5 kg sjemena lisičjeg repka za zasijanje nasipa. Ubljeno je 106 bizanskih štakora. U toku ribolovne sezone bilo je u domu na ribnjaku 1500 posjeta, i to 800 dnevnih, a 700 s prenoćivanjem. U domu i njegovoj okolici kao i na samoj vodi članovi su i njihovi gosti našli obilje raznošte i odmora.

Za novi dom na Karašici bila su kupljena u gradu dva objekta troškom od Din 220.000, koji su porušeni, a opeku i ostali građevni materijal upotrebljen je za gradnju doma. Od Gradske štedionice u Osijeku dobilo je društvo zajam u sveukupnoj visini od Din 400.000, za čiju isplatu jamči društvo i članovi upravnog i nadzornog odbora, a rok isplate je 31. XII. 1949.

Na ušću Karašice u Dravu podignuta je prema nartu (besplatnom) črugarice ing. Bezetzki lijepa masivna jednokatna zgrada u dužini od 20, a širini od 6 metara, i sa terasom na katu u cijeloj dužini fronte. Za gradnju toga drugog društvenog doma dali su članovi društva 7.562 dobrovoljna radna sata. U tome raču sudjelovalo je

316 muških članova (6.688 radnih sati) i 84 ženskih članova (874 sata). Neki su članovi dali za gradnju novčane priloge (među njima mg. ph. Eugen Polak i Antun Homan po Din 1.000). Uz to su mnogi članovi poklonili razne predmete i materijal. Narodne su vlasti išle u svemu na ruku društvu u raznim njegovim akcijama.

Društvo je nabavilo u svrhu raspačavanja među članstvom 100 primjeraka »Ribarskoga kalendara« za godinu 1949. Za iduću godinu 1949. odbor je izradio i predložio, a skupština jednoglasno prihvatila ove nove zadatke: Pojačati nadzor na vodama za vrijeme lovostaje sa 5 članova, kontrolirati mrjest, progoniti štetočine na vodama i pravo ribolova (loviti smije samo onaj, tko ima državnu ribolovnicu, a tu može dobiti samo organizirani ribar odnosno udičar); društvo prima obvezu prijavljivanja ulova ribe po članovima (prošle godine izvršen je plan ulova sa 74,41%); ribnjak u Satnici u površini od 17,5 kat. jutara očistiti od trave, učvrstiti nasipe i izvršiti ostale radove; dovršiti gradnju novoga doma na Karašici i ograditi zemljište oko doma; pobrinuti se za nabavu udičarskog pribora za članove.

Pod predsjedanjem dobnog predsjednika druga Stjepana Brusta izabran je za god. 1949. ovaj novi odbor: predsjednik Ivan Fišer, I. potpredsjednik Franjo Somogji, II. potpredsjednik Antun Janković, I. tajnik Branko Kolonić, II. tajnik ing. Branko Fišer, I. blagajnik Edo Riegler, II. blagajnik Stjepan Barić, ekonom Julijo Kolonić, upravitelj društvenog doma u Satnici: Adolf Drajsajdi, odbornici: Ivan Perčić i Josip Trak; nadzorni odbor: ing. Nikola Filičić, Stjepan Madjer i Edo Hajecman; časni sud: Ivan Sukić, Franjo Gulnerić i Ivan Čindrić.

Skupština zaključuje, da članarina za ovu godinu ostane ista kao i za prošlu godinu, naime Din 240.— godišnje.

U eventualijama potaknuto je pitanje izdavanja ribolovnih dozvola za vode državnog dobra »Belje«, te je stavljen prigovor, što su se karte izdavale i osobama, koje nijesu organizirani udičari, što više nijesu imale niti državnih ribolovnica, koje su zakonom propisane kao temeljna dozvola za ma koji ribarski revir. Beljske su se karte izdavale samo na temelju potvrde o pripadništvu kojoj sindikalnoj organizaciji. Tajnik je na te prigovore dao ovo objašnjenje: Mi smo svi članovi sindikata, jer članom društva i onako ne može biti nezaposlena osoba. Stoga nije ni potrebno od članova društva tražiti kakvu potvrdu o pripadništvu kojoj sindikalnoj organizaciji. Tko međutim traži beljsku kartu samo putem sindikata, a mimo društva, taj to čini samo zato, da ne mora platiti državnu ribolovnicu, jer društvo nikoga ne preporučuje

Ribarskoj centrali u Apatinu, koji se ne može iskazati, da ima državnu ribolovnicu. Tko dakle želi vaditi beljsku kartu, neka se obrati i svojem društvu s potvrdom o uplaćenju članarini i predočenjem državne ribolovnice. Ako tko lovi bez državne ribolovnice, treba ga prijaviti, i taj neka snosi posljedice, jer ga društvo ne će štiti, nego ga naprotiv kazniti, ukoliko je njegov član. Skupština prima ovo objašnjenje na znanje.

Zaključeno je, da se nabavi katran za čamce društvenih članova, a nabava i distribucija povjerena je članu Corapoviću.

Na prijedlog člana čruga Željka Klemena skupština jednoglasno i s odobravanjem zaključuje, da se odboru iz god. 1948. izrazi zapisničko priznanje za njegov požrtvovni i nesebični rad na unapređenju društvenih interesa.

Drug Arangjelović kao predstavnik donjogradskog Udičarskog društva »Drava« pozdravlja črugove u donjogradskom društvu i čestita im na postignutim uspjesima na unapređenju športskog ribarstva. Predsjednik drug Fišer zahvaljuje donjogradskim drugovima želeći im jednake uspjehe, a prisutno mnogobrojno članstvo poziva na novi poletni rad u ovoj godini, koja neka završi još većim uspjesima.

Time je skupština bila zaključena.

R. H. L.

Drugovi udličari i ostali ribari iz Osijeka i okolice, koji se žele pretplatiti na »Ribarstvo Jugoslavije«, neka se obrate drugu Rikardu Hafneru, Osijek I, Gajev trg 9.

Informativna knjiga ribarske literature

Na početku ove godine izišla je u izdanju »Ribe« eksport-import, Zagreb, knjiga »Ribarski kalendar« 1949. god. Ovu je knjigu redigirao čruga Martin Gamulin, načelnik Planskog odjela Ministarstva ribarstva NRH.

Na skoro 300 stranica daje se obilan materijal, sastavljen tako, da se za znanje i za rasonodu može crpsti vrlo mnogo. Već pojedina poglavlja, »Nauka u službi ribarstva«, »Ribolov na moru«, »Slatkovodno ribarstvo«, »Život Jadranskog mora«, »Zanimljivi način ribolova«, »Malo pouke«, »Praktične upute ribarima«, »Iz naše književnosti«, »Korisni savjeti«, »Zakoni, odredbe i propisi«, »Razno«, pokazuju, da je urednik htio i uspio knjigu sastaviti tako, da i stručnjak, a i nestručnjak nađe u njoj mnogo zanimljiva štiva te da mu ta knjiga može služiti ne samo za jedno čitanje, već i kao priručnik, u koji će češće baciti pogled, da nešto sazna, što ga trenutno interesira. Urednik je nadalje uspio da iznesenim štivom dokaže, kako je ribarstvo u našoj zemlji postalo vrlo važno polje planske privrede i konstruktivnog socijalističkog rada. Baš kao takova grana naše ribarstvo treba da ima svoju literaturu, svoja u najboljem smislu riječi reprezentativna djela. I takvo djelo nam je drug Gamulin, u saradnji sa svima, koji su u toj knjizi objavili svoje članke, pod skromnim naslovom »Ribarski kalendar« dao. Treba naglasiti, da je ta knjiga vrlo važan doprinos za poznavanje našeg ribarstva, a i za cijeli rad naših ribarskih stručnjaka i praktičara. Za njih je ta knjiga priručnik pun sadržaja, ali ni za druge čitaoce nije to kao što po koja druga, koju kupac pogleda, a zatim ju stavi u ormar, da je nikad ili skoro nikad opet ne pogleda. Ne, to je knjiga, koju valja češće pogledati, iz koje valja češće vaditi podatke, jer je ozbiljno i solidno rađena i sadržava odgovore na vrlo mnogo pitanja iz naše privrede, pa i iz našeg kulturnog života. Poglavlje »Život Jadranskog mora«, poglavlje »Iz naše književnosti«, »Malo pouke« i drugi članci svjedoče o tome. Mnogo slika i crteža čine pojedine prikaze naročito zornim i zanimivim. Vrlo mnogi poznati drugovi iz struke, iz nauke doprinijeli su uspjehu knjige, dok je naša državna uprava ribarstva, u prvom

redu Ministarstvo ribarstva NRH dolično i mjerodavno zastupano. Slatkovodno i morsko ribarstvo dolaze do riječi, a urednik vodi o tome računa, da knjiga može služiti i najširim slojevima za čitanje i pouku. Oprema knjiga, naročito naslovna strana, je dobra i lijepa, i ako nije bilo moguće knjigu izdati na finijem papiru. Tisak je dobar, lako čitljiv.

U budućim izdanjima biti će bez sumnje prilike za daljnju izgradnju ove već sada vrlo bogate knjige. Tako bi više štiva iz zakonodavstva, uopće više pravnoga štiva, možda ne bi bilo na odmet. Prožimanje našeg naroda sviješću današnjice, današnje stvarnosti velikim je dijelom pitanje pravog uočavanja novih pravnih načela i misli.

Možda će nadalje u budućim izdanjima biti uputno, barem u izvjesnu opsegu, uzeti u obzir ribarske zanimljivosti iz drugih zemalja.

Ove skromne pobude ne mijenjaju naravno ništa na velikom uspjehu i izvrsnom stručnom rezultatu knjige. Knjiga ostaje trajna dobit za našu ribarsku literaturu.

Gjuro Eisen

IZ UREDNIŠTVA

Rješenjem Ministarstva ribarstva NRH postavljen je glavnim i odgovornim urednikom »Ribarstva Jugoslavije« drug Gjuro Eisen.

Članovi novog redakcionog odbora su drugovi: gl. urednik, prof. Plančić, ing. Pijan, prof. Marko-Miklaužić Sibila, Ivo Dorčić i Ferdo Bačić.

ZNAČAJNA GODIŠNJICA

NASAĐIVANJE ŠARANA U VRANSKO JEZERO izvršeno je bilo pred godinu dana 26. i 27. travnja 1948. godine.

Tim povodom osvrnuti ćemo se u narednom broju posebnim člankom na dosadanje rezultate uzgoja šarana, i na gospodarski značaj Vranskoga jezera sa ribarskog gledišta.